A°. 1833. N°. 40.

ZONDAG DEN 19den MEI.

SURINAAMSCHE COURANT.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

BREDA, 28 *Februarij*. Vervolg der ANNEXEN tot de Nota, dd. 14 Februarij, door de Gevolmagtigden van Frankrijk en Engeland aan den Nederlandschen gezant mede gedeeld:

ANNEXE D.

Verbale Nota, den 5den Februarij 1833, door den Baron *van Zuylen* aan de Gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittannie toegezonden.

De ondergeteekende heeft de eer de hierna volgende openlegging en mededeeling aan HH. Excell. de Gevolmagtigden van Frankrijk en Groot-Brittannie te doen toekomen.

Den 2den Januarij jl. ontving het Kabinet van 's Gravenhage van de Gouvernementen van Frankrijk en Engeland den voorslag om eene voorloopige Conventie te sluiten, waarvan het ontwerp aan hetzelve ter zelfder tijd werd overgezonden. Die uitnoodiging met ijverdrift den 9den daaraanvolgende beantwoordende, nam het Kabinet van 's Gravenhage dat voetspoor aan, met enkele weinige wijzigingen in het zamenstellen der artikelen. Bij de, het gewijzigde ontwerp verzellende Nota, ontving de ondergeteekende den specialen last, om die transactie te behandelen en te onderteekenen, welke onafscheidelijk is van de herroeping der door de beide Gouvernementen uitgevaardigde bevelen, opzigtelijk den Hollandschen koophandel en de vrijgeving der naar Frankrijk gevoerde Militairen en Zeelieden. Bij die nieuwe gelegenheid werd de gesteldtenis van den ondergeteekenden ten aanzien van de vertegenwoordigers der beide Hoven, reeds duidelijk in de opgenoemde Nota van 9 Januarij en in de zamenkomsten van het *Foreign-Office* gebleken, andermaal blootgelegd in het antwoord, hetwelk de ondergeteekende de eer had den 31sten Januarij ll. aan HH. Excell. te doen geworden: het scheen als of zelfs alle schijn van twijfel waren opgeheven.

Toen HH. Excell., na eenige voorbereidende conferentien, het gewijzigde ontwerp zijns Hofs in overweging namen, werd hij smartelijk getroffen door te ontdekken, daar zij niet slechts noodig hadden geoordeeld al de door dat Hof gewenschte wijzigingen te verwerpen, maar ook aan den ondergeteekenden hun eigen ontwerp van den 2den Januarij aan te bieden, zonder eenige verandering hoegenaamd, edoch vermeerderd met twee nieuwe Artikelen, die weinig geschikt waren om hetzelve aannemelijker te maken.

De ondergeteekende onthield zich des te eerder van omslagtige tegenwerpingen, daar hij veelmeer onderstelde, dat men het ontwerp van den 2den Januarij had laten varen, gelijk HH. Excell. zich kort te voren hadden verstaan, door het behouden van eene beweegreden, welke noodwendiglijk al de omzigtigheid der ondergeteekenden moest tot zich trekken, en hun natuurlijkerwijze bij voorkeur moest doen hechten aan een ander ontwerp, waarvan zij hem de keuze lieten. Dit andere ontwerp, bevrijd van Artikel 6, hetwelk aan den ondergeteekenden eene magt deed onderstellen, welke hij niet bezit, die namelijk: van met twee Mogendheden een definitief traktaat te sluiten waartoe vijf Mogendheden contraktanten zijn met den Koning der Nederlanden; scheen hem toe bepalingen te bevatten, over het geheel strokende met de conciliërende gezindheid zijns Hofs. Dien ten gevolge nam hij den inhoud daarvan aan, uitgenomen het Artikel, hetwelk gewaagt van de erkenning der Belgische onzijdigheid, eene bepaling, welke zich moeijelijk laat begrijpen voor en aleer de begrenzing des respectiven grondgebieds hebben plaats gehad, en welke overigens geen gedeelte hebbende uitgemaakt van de voorstellen op 2 Januarij ll. gedaan, te regt beschouwd wordt als voorbehouden aan het definitieve tractaat. Uit dezen hoofde stelde de ondergeteekende een ontwerp op, hetwelk hij in de zitting van 3 Februarij ten burele nederlegde.

In deze stand van zaken hebben nu H. H. Exc. hem in eene reeks van zes artikelen nieuwe gedachten geopenbaard, welke zoo nabij komen aan het vaarwel gezegde ontwerp, dat hij slechts weinige aanmerkingen zal hebben te maken om de kwasi-identiteit aan te wijzen.

Geene der door zijn Hof den 9den Januarij voorgeslagen wijzigingen, welke, als behoorlijk, bovenal de volhardende zorg en aandacht van den ondergeteekenden moeten blijven opgewekt houden, wordt daarin teruggevonden.

De erkenning der onzijdigheid, welke even als andere hoofdonderwerpen, voor het definitieve traktaat schijnt te moeten worden bewaard, wordt daarbij op den voorgrond gesteld.

Al die gezigtspunten in beschouwing hebbende genomen, en daar de arbeid, waaraan H. H. Exc. zich hebben toegewijd, in geen hoofdvoorwerp verschilt van het vroegere verlatene ontwerp, zoo heeft de ondergeteekende zich andermaal vastgehouden aan dat, hetwelk zij hem subsidiair in de keuze hadden gelaten, en heeft hij de eer hun regtstreeks de nevensgaande voorstellen aan te bieden, welke hem toeschijnen den geest en den inhoud daarvan te bevatten, en in welke hij getracht heeft zoo veel mogelijk de zienswijzen Hunner Excellentien te doen doorstralen.

(*get.*) H. VAN ZUYLEN VAN NYEVELT.

ANNEXE E.

Behoorende tot de verbale Nota van den Baron *van Zuylen*, dd. 5 Februarij 1833.

Art. 1. Oogenblikkelijk na de uitwisseling van de ratifikatien der tegenwoordige conventie, zullen H. H. M. M. de Koning der Franschen en de Koning van het vereenigde Rijk van Groot-Brittannie en Ierland het embargo opheffen, hetwelk zij op de schepen, vaartuigen en koopmanschappen, aan de onderdanen van Z. M. den Koning der Nederlanden toebehoorende, gelegd hebben, en zullen alle schepen met derzelver ladingen terstond in vrijheid worden gesteld en aan derzelver respektieve eigenaars teruggegeven.

Desgelijks verbindt zich Z. M. de Koning der Nederlanden om de in zijne staten, opzigtelijk de Fransche en Engelsche vlaggen genomen maatregelen te doen herroepen, derwijze dat de handelsbetrekkingen, die tusschen het koningrijk der Nederlanden en de koningrijken van Frankrijk en Groot-Brittannie bestonden, hersteld worden op denzelfden voet, waarop zij vóór den 1sten November 1832 zich bevonden.

Aanmerking: Het eerste gedeelte dezes artikels is letterlijk overgeschreven naar het 9de artikel van het ontwerp der beide Hoven, dd. 2 Januarij. Voor het overige is de wensch des 's Gravenhaagschen kabinets bekend om mede te werken tot de intrekking der maatregelen, die staan uitgedrukt in art. 1 en 2, en zulks door eene bepaling, afgezonderd van de conventie.

Art. 2. De Nederlandsche militairen, zoowel die der Marine, als der Koninklijke armee, tegenwoordig in Frankrijk vastgehouden wordende, zullen op hetzelfde tijdstip worden op vrije voeten gesteld, en ongehinderd naar de staten van Z. M. den Koning der Nederlanden kunnen wederkeeren, en wel met wapenen, bagaadje, rijtuigen, paarden en andere aan de korpsen of enkele personen toebehoorende voorwerpen. De vlaggen, die mogten veroverd zijn, zullen worden teruggegeven.

Art. 3. Tot op de sluiting eens definitieven traktaats tusschen Holland en Belgie, zal de vaart op de Schelde vrij zijn, behoudens de betaling der in 1814 vastgestelde tol- en visiterings-gelden.

Art. 4. De Hoven der Nederlanden, van Frankrijk en Groot-Brittannie verbinden zich om zich zonder verwijl onledig te houden met het definitieve traktaat, dat de betrekkingen tusschen de Nederlanden en Belgie moet regelen; te dien einde zullen zij de Hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland uitnoodigen om door deelneming daartoe mede te werken.

Art. 5. De uitwisseling van de ratifikatien der tegenwoordige conventie zal te Londen plaats hebben binnen den tijd van tien dagen op het laatst, indien zulks mogelijk is.

ANNEXE F.

Ontwerp van Conventie, aangeboden den 4den Februarij 1833.

HH. MM. de Koning der Franschen en de Koning van het Vereenigde rijk van Groot-Brittannie en Ierland ter eenre, en Z. M. de Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg, ter andere zijde, besloten hebbende om de tusschen hen voor den eersten November 1832 bestaande betrekkingen te herstellen door middel van de deswegens getroffen Conventie, hebben tot hunne gevolmagtigden benoemd de Heeren . . . . . ., die, behoorlijk gemagtigd, omtrent de volgende Artikelen zijn overeengekomen:

Artikel 1. Terstond na de uitwisseling van de ratificatien der tegenwoordige Conventie, zullen door HH. MM. den Koning der Franschen en den Koning van het Vereenigde rijk van Groot-Brittannie en Ierland, gelijk mede door Z. M. den Koning der Nederlanden, Groothertog van Luxemburg, bevelen worden uitgevaardigd ter opheffing van al de maatregelen van strengheid, welke van weerszijden sedert den eersten November 1832 zijn daargesteld, te dien effecte, dat de tusschen hen bestaande betrekkingen hersteld worden op denzelfden voet waarop dezelven op dat tijdstip zich bevonden.

De vaart op de Schelde zal vrij blijven, en tot op de sluiting eener definitive schikking zal dezelve gehouden worden zoodanig als zij zich bevond voor den eersten November 1832.

Art. 2. De Hollandsche land- en zee-soldaten, momentaneel in Frankrijk gehouden wordende, en de garnizoenen der Citadel van Antwerpen en onderhoorige forten uitgemaakt hebbende, zullen met hunne bagaadje onverwijld terug keeren binnen de Staten van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg.

Art. 3. In afwachting dat de betrekkingen tusschen Holland en Belgie door een definitief traktaat geheel zullen zijn vastgesteld, erkent Z. M. de Koning der Nederlanden, Groot-hertog van Luxemburg, de neutraliteit van Belgie binnen de grenzen, welke aan hetzelve bij het tusschen de vijf Mogendheden en Belgie den 15den November 1831 gesloten traktaat zijn verzekerd geworden, en zal er, gedurende dien tusschentijd, volkomene wapenstilstand plaats hebben tusschen de troepen van Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-hertog van Luxemburg en de Belgische troepen.

Art. 4. Z. M. de Koning der Nederlan-

den, Groot-Hertog van Luxemburg, verbindt zich om, onmiddelijk na de ratificatie der tegenwoordige Conventie, voor den koophandel de vaart op de Maas open te stellen, en zal de vaart op de Maas, tot dat een definitief reglement te dien opzigte zal zijn tot stand gekomen, onderworpen blijven aan de bepalingen van de op 31 Maart 1831 voor de Rijnvaart te Ments onderteekende conventie, voor zoo verre namelijk die bepalingen op de bedoelde rivier toepasselijk mogen wezen.

Art. 5. De hooge kontrakterende partijen verbinden zich om zich, zonder verwijl, onledig te houden met het definitief traktaat, hetwelk de betrekkingen tusschen Z. M. den Koning der Nederlanden, Groot-Hertog van Luxemburg, en Belgie moet regelen. Zij zullen de hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland uitnoodigen daartoe mede te werken.

Art. 6. De uitwisseling van de ratificatien der tegenwoordige Conventie zal te Londen plaats hebben binnen den tijd van tien dagen op het laatst.

(*Bredasche Courant.*)

Amsterdam, 20 *Maart.* In het Parijsche dagblad *Journal du Commerce* leest men als volgt: De ware gesteltenis der diplomatische betrekkingen met het Kabinet van 's Gravenhage blijft nog altijd een geheim. Uit het dienaangaande door alle Ministeriele Fransche en Engelsche Dagbladen bewaard wordende stilzwijgen blijkt intusschen klaar, dat de uitkomst niet zeer voldoende is. De Kabinetten van Londen en Parijs, volgens hunne nota van 30 Januarij, hebbende toegestemd om den gang der onderhandelingen te hervatten; zoo hadden de eerste diplomatieke notas, die door de beide Kabinetten naar 's Hage worden gezonden, betrekking tot de vrijheid der Schelde, maar de Koning van Holland, altijd dezelde eischen en dezelfde vorderingen doende blijken, zoo ziet men zich even weinig gevorderd als voor twee maanden. Sommige lieden hebben gedacht, dat de komst te Londen van eenen nieuwen Hollandschen Gevolmagtigden eenige moeijelijkheden konde uit den weg ruimen; doch de Kabinetten van St. James en der Tuilerien schijnen geene zoodanige hoop te koesteren, want het is thans eene daadzaak, dat de gecombineerde eskaders van Engeland en Frankrijk andermaal koers stellen naar de Hollandsche kusten, en dat verscheiden der tot dus verre in Duins gelegen hebbende vaartuigen van oorlog alreeds onder zeil zijn gegaan om in de Noordzee te kruissen. Onder de bereids in zee gegane schepen merkt men op de Fransche fregatten *Satellite* en *Syrene*, voorts de Engelsche linieschepen *Donegal*, *Talavera*, *Malabar*, enz. Drie als nog in Duims achtergebleven Engelsche vaartuigen en een Fransch fregat zullen eerdaags naar dezelfde bestemming uitloopen. Eenige diplomaten zijn nogtans van oordeel dat men niet het voornemen heeft om eene ernstige poging tegen Vlissingen te beproeven, ten einde de Scheldevaart te openen. Zij beweren te weten, dat het gouvernement van Frankrijk en Engeland slechts trachten Z. Nederlandsche M. te verschrikken, om hem eindelijk voor de staatkunde van Parijs en Londen te doen zwichten.

Den 22. Het Engelsche dagblad *de Courier* berigt uit St. Vincent, dd. 1 Februarij, dat een schip, aldaar uit Martinique aangekomen, de tijding had medegebragt, dat kruisers van St. Eustatius verscheidene Fransche schepen hadden genomen, en dat de overheid van Martinique zich gereed maakte om represailles te nemen.

— Met opzigt tot het embargo leest men in het *New-Castle Journal* aldus: Onze fabrijkanten verliezen alle voordeelen, welke zij uit den handel met Holland konden trekken. In plaatse dan men anderzins in de winkels en magazijnen van onze Hollandsche vrienden de Manchester-, Halifax en Norwich manufacturen, gelijk mede de ijzer- en staalwaren van Birmingham en Sheffield aantrof, zijn die winkels en magazijnen thans opgevuld met de fabrikaten van Duitschland en Belgie. Deze laatste worden als contrebanden over de grenzen gesloken.

De steenkoolhandel lijdt door deze stremming des verkeers met Holland nog oneindig meer, en ligt zoodanig verlaten, als nog immer het geval is geweest. In het afgeloopen jaar werden circa 120,000 ton steenkoolen, meer dan in Januarij te Londen werd ingevoerd, uit New-Castle en Sunderland naar de Hollandsche havens uitgevoerd; gedurende dit jaar, echter, is nog geen enkele ton kool derwaarts verscheept, behalve nog dat onze indruk verkeerende scheepseigenaars door het stilstaan van den uitvoer der Britsche producten, eenen grooten tak van bedrijvigheid derven. Maar de uitvoer van Britsche voortbrengselen en fabrijkaten en het in werking blijven der Britsche reederij raakt den Prins Talleyrand niet het minst en derhalve ook niet Lord Palmerston.

(*Nieuwe Amsterd. Court. en Alg. Handelsb.*)

ADVERTISSEMENTEN.

De *Administrateur van Financiën*, zal onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Generaal Majoor, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, aan den *minst* inschrijvenden aanbesteden:

De daarstelling van een GEBOUW, *met de om hetzelve behoorende* PALLISADEERING, *in de nabijheid van 's Lands Grond Boniface*,

en zulks volgens het bestek en op de conditien en voorwaarden, welke voor de Gegadigden ten kantore der Financiëele Administratie ter *visie* liggen; zullende aldaar de verzegelde inschrijving - billetten worden aangenomen tot des namiddags *twee* uren, van Donderdag den *dertigsten* dezer maand.

Paramaribo den 17 *Mei* 1833.

De Administrateur voornoemd,
CH. LEERS.

(19327) S. F. FLU, *Vendumeester*, zal op *morgen* den 20sten dezer, des namiddags 4 uren, ten zijnen huize publiek verkoopen: de Nalatenschap van wijlen den WelEd. Gestrengen Heer D. W. DURSTELER, waaronder Boeken en eene familie Slaven van *zeven* stuks.

Voorts eene partij fijne Smidsgereedschappen, twee nieuwe groote Blaasbalken, twee Aambeelden, een Speerhaak en Vijlbank, eene gesorteerde partij IJzer in Staven, te bezigtigen ten huize van den Heer J. H. BRINKMAN; — en de Negers Nooitgedagt, Onverwagt, Andries, *Houtwerkers*; en de Negerin Cato, *Huismeid*; aankomende denzelven Heer J. H. BRINKMAN.

Paramaribo den 19 *Mei* 1833.

(19347) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Dingsdag den 21sten en Woensdag den 22sten dezer, des namiddags ten *vier* uren, ten huize van Mevrouw de Weduwe BURNS, publiek verkoopen: de Nalatenschap van wijlen den Heer Wm. BURNS, bestaande in welonderhoudene Meubelen, IJzerwaren, Smidsgereedschappen, IJzeren Staven, Koper, Steenkolen, Huis- en Smids-Slaven.

En over *zes* weken, dag en datum nader te bepalen, *drie HUIZEN* en *ERVEN*, gelegen aan de *Saramacca Straat*, bekend onder La. D. No. . .

(19334) M. A. KEIJSER zal op Woensdag den 22sten dezer, des morgens ten 9 uren, op Vendu verkoopen: Provisien, Stukgoederen, 120 vaten grof Zout, enz.; — als mede, de Slaven met namen: Claresa, Pieter, Adriaan, Heintje en Primo; aankomende de Erven FUCHS.

(19346) Wordt te *Huur* gevraagd 30 Negers, om op Plantaadjen Koffij te plukken; — adres ten kantore van den Heer T. B. PARRIJ, aan de *Waterkant* La. B. No. 136 en 137.

TE KOOP:

(19369) Een familie *SLAVEN*, en een *MERRIJ-PAARD*, met een volwassen *VEULEN*; — adres bij den ondergeteekende.

Paramaribo den 16 *Mei* 1833.

H. BERCKX.

(19336) *BANANNEN LEVERANTIEN*, tegen verminderde prijs te bekomen op de Plantagien *Lelien-daal*, *Berlijn*, *Barbados*, *Ponthieu* en *Bodenburg*.

Paramaribo den 16 *Mei* 1833.

L. THIJM qq.

(19353) De ondergeteekende vertrekt uit deze Kolonie, en biedt voor *verminderde prijzen* te koop aan:

Boter, Stokvisch, Haring, ½ en ¼ tonnen Zoutvleesch, trommeltjes Banket en Bitterkoek, stoopen Olijven en Vijgen, beste Thee, *extra* roode Kistwijn en Madera, Seltserwater, zwarte Peper à 50 *cents* per *pond*, netjes Tuinzaden, Mosterd, Stoffen voor Dames Kleedjes, Batistkatoen, Jaquard, Indiennes, Calico's, Chits, Bengaalsch Streep, Cambrics, Poolsch Bont, Vries Bont, dozijnen Zakdoeken in soorten, Dames Strooboeden, Parapluis, zijde Hoeden, Petten, Laarzen en grond Schoenen, Dames dito, zwarte Rokken en dito Laken, gekleurde Naaizijde en Katoen in soorten, Pennen- en Scheermessen in soorten, Eau de Cologne, fleschen Snuif en Tabak, Spaansche Sigaren, Kleedjes voor Tafels, Spiegels voor Slaven-uitdeeling, Koffijzakken en *andere Goederen meer*.

F. W. WERLÉ.

(19344) Gebrs. REELFS hebben per de laatste gearriveerde Schepen ontvangen, en bieden tegens billijke prijzen te koop aan:

Boter in 14 ℔ vaatjes, Z. M. - Komen Zwitsersche Kazen, Aardappelen, Ham, grof Zout in 4 zaks vaten, en diverse andere Goederen meer.

(19357) A. VAN VELZEN is voornemens de Kolonie te verlaten.

Mengelwerk.

Mijn Heer de Redacteur!

Met ter zijde stelling van die tegenwerpingen, welke ik op het, zoo bij uitnemendheid breedvoerig antwoord des heeren E. v. E. zoude kunnen maken, en welligt noch minder dan ZEd. in eenen, tot niets dan woordenzifterij leidenden pennenstrijd, mij willende inlaten, bij welke, de zaak der waarheid, die ons allen ter harte gaat, toch niets gewinnen zou, gevoel ik mij echter gedrongen ééne aanmerking welke de heer E. v. E. gemeent heeft, te moeten maken, op te nemen, en dus vleij ik mijn overwinnend te beantwoordden.

In het midden namelijk van 's mans breedvoerig antwoord, wordt in twijfel getrokken de waarheid der door mij opgegevene prijs-notering der *Surinaamsche* Melassie van 26 á 27 centen; terwijl de Heer E. v. E. ter verdere staving van zijn beweerde eindigt met de verklaring, dat »zijn Ed. om het belang der zaak *zijne* prijs-courant ter kantore dezer drukkerij, heeft nedergelegd, om door ieder dien het der moeite waardig is, te kunnen worden ingezien." Ik weet den twijfel des Heeren E. v. E. en van ieder die met hem twijfelen mogt, niet beter op te lossen, dan door zijne voetstappen te volgen, en mijn *exemplaar* der Bostonsche Courant van den 11 Maart 1833, desgelijks ten kantore dezer drukkerij neder te leggen, op dat den heer E. v. E. zich aldus zelve mogen overtuigen. Ik heb alzoo de eer mijn heer de Redacteur, het bedoelde exemplaar u hiernevens te doen geworden, terwijl ik met achting mij noem.

UEd. D. W. Dienaar,
Een Suikerplanter.

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.